

L. dz.44/02/25/PR

Kraków, 27.02.2025 r.

SZANOWNY PAN
MICHAŁ KOCH
SPECJALISTA DO SPRAW MARKETINGU
GRUPY MIŚOT

Szanowny Panie Michale

STANOWISKO ZWIĄZKU TELEWIZJI KABLOWYCH W POLSCE
IZBA GOSPODARCZA DOTYCZĄCE NADREGULACJI PRAWNEJ
BRANŻY TELEKOMUNIKACYJNEJ

W odpowiedzi na Pana wystąpienie z dnia 20.02.2025 r. na wstępie pragnę wskazać, że reprezentowany przeze mnie Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza, zwany dalej Izba lub Izba Gospodarcza, od lat wskazuje na przeregulowanie branży telekomunikacyjnej, co skutkuje ciągłym dokładaniem przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dodatkowych obowiązków, w tym natury sprawozdawczej i informacyjnej.

Nie inaczej było także w przypadku wdrażania ustawy z dnia 12.07.2024 r. Prawo komunikacji elektronicznej(Dz. U. z 2024 r. poz. 1221), zwanego dalej pke, czy też ustawy z dnia 12,07.2024 r. - Przepisy wprowadzające ustawę- Prawo komunikacji elektronicznej(Dz. U. z 2024 r. poz. 1222), zwaney dalej wpke.

Obowiązki sprawozdawcze

A/ Dotychczasowy obowiązek przewidziany w art. 7 ustawy z dnia 16.07.2004 r. prawo telekomunikacyjne(tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 34 z późn. zm.), zwaney dalej prawem telekomunikacyjnym, przekazywania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej Prezesem UKE, informacji dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych obejmujący formularz podstawowy(ogólny) zawierający informacje o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, do którego przewidziano osiem załączników odnoszących się do świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego poszczególnych usług telekomunikacyjnych, w art. 20 pke zostaje rozszerzony o informacje o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 331 ust. 1 pke, pomniejszonych o należny od nich podatek od towarów i usług.

Nawet biorąc pod uwagę, że nie każdego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego ten dodatkowy obowiązek będzie dotyczył, to jednakże sporej grupy przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi komunikacji głosowej niewątpliwie obowiązek ten dotknie.

Informacje te udzielane są Prezesowi UKE przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego **do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.**

B/ Z dniem 10.11.2024 r. nałożono na pewną grupę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a mianowicie na:

a/ dostawcę usług dostępu do internetu,

- b/ dostawcę usług komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery,
- c/ dostawcę usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest porównanie usług według cen, taryf i jakości, którego przychód z tytułu działalności telekomunikacyjnej w roku poprzednim wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia, zaś dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym,

nałożono zupełnie nowy obowiązek przekazywania aktualnych i kompletnych informacji o cenie i jakości wszystkich oferowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej dotyczących roku poprzedniego, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, **do dnia 31 marca** (art. 315 ust. 2 pke).

C/ Z kolei dotychczasowy obowiązek dostarczania jedynie na żądanie Prezesa UKE przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w terminie 30 dni od dnia zwrócenia się o nie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej eksploatowanej lub używanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronne państwa, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym [art. 180 f ust. 1 prawa telekomunikacyjnego w zw. z § 2 w zw. z § 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.10.2010 r. w sprawie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronne państwa (Dz. U. nr 196 poz. 1302), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie infrastruktury telekomunikacyjnej o charakterze obronnym], o które to dane Prezes UKE praktycznie w ogóle nie zwracał się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, przekształcił ustawodawca w stały obowiązek sprawozdawczy realizowany wobec Prezesa UKE **do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku minionego**, przekazywania danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tegoż przedsiębiorcę niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (art. 54 ust. 1 w zw. z art. 54 ust. 2 pke).

Nie dość zatem, że obowiązek realizowany zupełnie incydentalnie na żądanie Prezesa UKE przekształcono w stały obowiązek sprawozdawczy wynikający z ustawy, to dodatkowo zakres infrastruktury telekomunikacyjnej poddanej obowiązkowi sprawozdawczemu znacząco rozszerzono, skoro poza przekazywaniem informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej eksploatowanej lub używanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronne państwa, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, obowiązek ten rozszerzono także na informacje o infrastrukturze telekomunikacyjnej posiadanej przez tegoż przedsiębiorcę niezbędnej do przygotowania systemów łączności także na potrzeby bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W tym miejscu podnieść należy dodatkowo, że takie rozwiązanie jest całkowicie niezrozumiałe, skoro w ramach sprawozdawczości PIT przedsiębiorcy telekomunikacyjni i tak sprawozdają wobec Prezesa UKE o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej do 15 września za okres od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku oraz do 31 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia roku minionego [art. 29 ust. 2 a pkt. 1 ustawy z dnia 7.05.2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 604 z późn. zm.), zwanej dalej megaustawą], a zatem rzeczona sprawozdawczość obejmuje całą posiadaną przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego infrastrukturę telekomunikacyjną, w tym i niezbędną do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

D/ Żeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nie było nazbyt łatwo w realizacji obowiązków sprawozdawczych to sprawozdawczość na potrzeby PIT (Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji) realizowaną wobec Prezesa UKE podzielono na trzy odrębne części, w dodatku części sprawozdawane w odmiennych terminach ustawowych dotyczące:

a/ informacji posiadanych w formie elektronicznej o: istniejącej infrastrukturze technicznej innej niż telekomunikacyjna oraz o kanałach technologicznych [w zakresie informacji o ich lokalizacji i przebiegu, rodzaju, aktualnym stanie i sposobie użytkowania, danych kontaktowych w sprawach dostępu] oraz o planach inwestycyjnych w zakresie wykonywanych lub planowanych robót budowlanych, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych, dotyczących infrastruktury technicznej lub kanałów technologicznych [w zakresie określającym lokalizację i rodzaj robót, element infrastruktury technicznej lub kanału technologicznego, którego roboty dotyczą, przewidywanej daty rozpoczęcia robót i czasu ich trwania, danych kontaktowych w sprawach koordynacji robót budowlanych], który to obowiązek realizowany jest **do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego** (art. 29 c ust. 1 megaustawy),

b/ posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu - przekazuje się Prezesowi UKE corocznie **w dwóch terminach do dnia: 15 września - zgodnie ze stanem na dzień 30 czerwca oraz do dnia 31 marca - zgodnie ze stanem na dzień 31 grudnia poprzedniego roku** (art. 29 ust. 2 a pkt. 1 megaustawy),

c/ obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu - przekazuje się corocznie Prezesowi UKE **w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku** (art. 29 ust. 2 a pkt. 1 megaustawy). W zakresie trzeciej części sprawozdawczości PIT podnieść należy, że uległa ona rozszerzeniu, gdyż do dnia 9.11.2024 r. obejmowała ona budynki umożliwiające kolokację, tymczasem z dniem 10.11.2024 r. przedmiotową sprawozdawczość rozciągnięto także na budowle oraz obiekty małej architektury umożliwiające kolokację.

d/ Mało tego, w przypadku podmiotów, w tym przedsiębiorców telekomunikacyjnych którzy nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, nie okazało się z punktu widzenia ustawodawcy wystarczające zawiadomienie Prezesa UKE o tym stanie rzeczy, które byłoby skuteczne do kolejnej zmiany w tym zakresie, lecz polski ustawodawca musiał nałożyć na tę grupę podmiotów obowiązek informowania Prezesa UKE **corocznie do 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku minionego** o faktach: nieposiadania przez dany podmiot infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nieświadzenia usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, ani nieświadzenia w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, nawet jeżeli w zestawieniu z rokiem poprzednim ten stan rzeczy zmianie nie uległ (art. 29 ust. 2 b megaustawy).

E/ Kolejne obowiązki sprawozdawcze dotyczą SIDUSIS-a, czyli Systemu Informacyjny o Dostępie do Usług Stacjonarnego Internetu Szerokopasmowego, który to System jest publiczną bazą danych, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, zawierającą informacje o punktach adresowych, w których:
1/ jest możliwe świadczenie,

2/ jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych,

3/ w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych

- za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu (art. 29 j megaustawy).

O ile jeszcze w przypadku planowanego zapewnienia świadczenia usług w wyniku realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych nie nałożono na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków sprawozdawczych, gdyż SIDUSIS umożliwia wymianę informacji między bazami danych o przebiegu realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych zapewniających możliwość świadczenia usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu (art. 29 k ust. 3 megaustawy), to już w pozostałych dwóch przypadkach obowiązki sprawozdawcze na przedsiębiorców telekomunikacyjnych nałożono, w dodatku realizowane w odmiennych terminach.

W przypadku bowiem informacji o punktach adresowych, w których jest możliwe świadczenie za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu obowiązki sprawozdawcze obejmujące przekazywanie do SIDUSIS informacji o:

- 1/ podmiocie dostarczającym usługę,
- 2/ rodzaju usługi - detalicznej lub hurtowej,
- 3/ maksymalnej przepustowości oferowanej usługi,
- 4/ medium transmisyjnym infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 5/ danych kontaktowych przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w pkt 1, umożliwiających zamówienie usługi,
- 6/ adresie strony internetowej zawierającej ofertę z cennikiem,

realizowane są:

a/ w terminie do 10 dnia miesiąca według stanu na ostatni dzień miesiąca poprzedniego w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców, średnich przedsiębiorców oraz podmiotów umożliwiających świadczenie za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w nie więcej niż 50 000 punktach adresowych,

b/ w każdy piątek, a jeśli piątek jest dniem wolnym od pracy w drugim dniu roboczym następującym po piątku- w przypadku podmiotów, które umożliwiają świadczenie za pomocą stacjonarnych lub publicznych ruchomych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu w nie mniej niż 50 000 punktach adresowych (art. 29 k ust. 1 megaustawy).

W przypadku natomiast informacji o punktach adresowych, w których w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu obowiązek sprawozdawczy obejmujący przekazywanie do SIDUSIS informacji o:

- 1/ podmiocie planującym lub realizującym inwestycję,

- 2/rodzaju usługi, jaka będzie świadczona po ukończeniu realizacji inwestycji - detalicznej lub hurtowej,
- 3/maksymalnej przepustowości usług, które będą świadczone,
- 4/medium transmisyjnym infrastruktury telekomunikacyjnej planowanej w ramach inwestycji,
- 5/danych kontaktowych przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w pkt 1,
- 6/planowanym terminie rozpoczęcia świadczenia usług, o których mowa w pkt 2,

sprawozdawanie następujące **do 10 dnia miesiąca według stanu na ostatni dzień miesiąca poprzedniego** (art. 29 k ust. 4 megaustawy).

Niestety także w tym przypadku ustawodawca nie oparł się pokusie obciążenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązkiem składania oświadczeń, iż w stosunku do poprzedniego okresu sprawozdawczego (najczęściej miesięcznego, a dla największych podmiotów tygodniowego) stan objęty poprzednim sprawozdaniem zmianie nie uległ informację tę z niezrozumiałych względów nazywając aktualizacją (art. 29 k ust. 1 i ust. 4 megaustawy) albowiem informowanie o braku zmian stanu faktycznego trudno byłoby podciągnąć pod pojęcie aktualizacji

Jedynie zatem wobec **podmiotów, które nie umożliwiają świadczenia usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu lub nie planują realizacji inwestycji finansowanych ze środków prywatnych zapewniających możliwość świadczenia tych usług**, przyjęto możliwość złożenia stosownego oświadczenia o tym stanie rzeczy, które pozostaje w mocy do czasu zmiany stanu faktycznego i wówczas nie zachodzi obowiązek w każdym kolejnym okresie sprawozdawczym (miesięcznym lub tygodniowym) składania oświadczenia o niezajstnieniu zmiany stanu faktycznego w stosunku do stanu ujawnionego w poprzednim oświadczeniu (art. 29 k ust. 5 megaustawy).

F/ Na dostawcę usługi medialnej, którym jest nadawca programu (radiofonicznego lub telewizyjnego) lub podmiotem dostarczającym audiowizualną usługę medialną na żądanie [art. 4 kt. 4 ustawy z dnia 29.12.1992 r. o radiofonii i telewizji (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o rtv] nałożono obowiązek przekazywania do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanej dalej KRRiT,

1/ w przypadku dostawcy usługi medialnej sporządzającego sprawozdanie finansowe:

- a/ sprawozdania finansowego za poprzedni rok obrotowy,
- b/ informacji o rocznych przychodach i kosztach dotyczących poszczególnych dostarczanych przez niego usług medialnych, w tym o przychodach z tytułu emisji przekazów handlowych oraz opłat pochodzących od odbiorców poszczególnych usług medialnych - w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego albo jego sporządzenia jeżeli właściwe przepisy regulujące działalność tego dostawcy nie wymagają zatwierdzenia sprawozdania (art. 37 a ust. 1 w zw. z art. 37 a ust. 3 w zw. z art. 37 a ust. 4 ustawy o rtv),

2/ w przypadku dostawcy usługi medialnej nie sporządzającego sprawozdania finansowego:

- a/ kopii zeznania podatkowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn. Dz. U. 2025 r. poz. 163 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych,

- b/ informacji o rocznych przychodach i kosztach dotyczących poszczególnych dostarczanych przez niego usług medialnych, w tym o przychodach z tytułu emisji przekazów handlowych oraz opłat pochodzących od odbiorców poszczególnych usług medialnych

- w terminie 15 dni od dnia jego złożenia urzędowi skarbowemu.

W przypadku dostawcy usługi medialnej nie sporządzającego sprawozdania finansowego można zasadnie zapytać w jakimż to celu KRRiT winna otrzymywać całe zeznanie roczne podatnika, także obejmujące informację o dochodach/stratach uzyskanych z innych tytułów niż świadczenie usług medialnych (np. ze stosunku pracy, umowy zlecenia, umowy o dzieło, przychodów z kapitałów pieniężnych, emerytur i rent krajowych lub zagranicznych), skoro wiedza ta nie jest KRRiT do niczego potrzebna i nie powinna stanowić przedmiotu zainteresowania tego organu.

Wystarczające w zupełności byłoby przekazanie KRRiT PIT-B stanowiącego załącznik do zeznania rocznego podatnika będącego osobą fizyczną, który to załącznik obejmuje wyłącznie wynik (dochody, straty) z prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej, w tym i działalności w zakresie świadczenia usług medialnych.

Obowiązki płatniczo- informacyjne wynikające z ustawy o kinematografii

Z kolei ustawa z dnia 30.06.2005 r. o kinematografii (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 130), zwana dalej ustawą o kinematografii, kreuje kolejne obowiązki informacyjno- płatnicze wobec niektórych grup podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne, realizowane wobec Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, zwanego dalej PISF.

A/ Na krajowego nadawcę programu telewizyjnego nałożono obowiązek dokonywania **w terminie 30 dni po upływie kwartału kalendarzowego** wpłaty na rzecz PISF w wysokości 1,5% przychodu uzyskanego z tytułu emisji przekazów handlowych albo przychodu pochodzącego z pobranych bezpośrednio od abonentów opłat za dostęp do nadawanych programów, jeżeli przychód ten w danym okresie rozliczeniowym jest wyższy (art. 19 ust. 3 w zw. z art. 19 ust. 8 ustawy o kinematografii).

Zwolnieniem z podlegania temu obowiązkowi objęto nadawców:

a/ będących mikroprzedsiębiorcami lub
b/ których łączny udział w widowni wszystkich rozpowszechnianych programów w roku poprzedzającym rok, w którym jest ustalany obowiązek wpłaty na rzecz PISF, nie przekroczył 1 % (art. 19 ust. 6 ca ustawy o kinematografii).

B/ Z kolei na operatora platformy cyfrowej nałożono obowiązek dokonywania wpłat na rzecz PISF **w terminie 30 dni po upływie kwartału kalendarzowego** w wysokości 1,5% przychodu uzyskanego z tytułu przychodów pochodzących z opłat za dostęp do programów telewizyjnych nadawanych lub reemitowanych na platformie cyfrowej (art. 19 ust. 4 w zw. z art. 19 ust. 8 ustawy o kinematografii).

C/ Operatora telewizji kablowej obciążono obowiązkiem dokonywania wpłaty na rzecz PISF **w terminie 30 dni po zakończeniu kwartału kalendarzowego** w wysokości 1,5 % przychodu uzyskanego z tytułu przychodów pochodzących z opłat za dostęp do reemitowanych programów telewizyjnych oraz świadczenia usług reemisji (art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 8 ustawy o kinematografii).

D/ Krajowe podmioty dostarczające audiowizualną usługę medialną na żądanie zostały zobowiązane do dokonywania na rzecz PISF **w terminie 30 dni po zakończeniu kwartału kalendarzowego** wpłaty w wysokości 1,5% przychodu uzyskanego z tytułu opłat za dostęp do udostępnianych publicznie audiowizualnych usług medialnych na żądanie albo przychodu uzyskanego z tytułu emisji przekazów handlowych, jeżeli ten przychód w danym okresie rozliczeniowym jest wyższy (art. 19 ust. 6 a w zw. z art. 19 ust. 8 ustawy o kinematografii).

Zwolnieniem z podlegania temu obowiązkowi objęto podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie:

a/ będący mikroprzedsiębiorcami lub

b/ u którego liczba użytkowników wszystkich udostępnianych publicznie przez niego audiowizualnych usług medialnych na żądanie w roku poprzedzającym rok, w którym jest ustalany obowiązek wpłaty na rzecz PISF, nie przekroczyła 1% abonentów usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu; liczbę użytkowników usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu określa się na podstawie danych z inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 megaustawy (art. 19 ust. 6 c ustawy o kinematografii).

E/ Wszystkie podmioty wymienione w lit. A-D nie korzystające ze zwolnienia z obowiązku uiszczania wpłat na poczet PISF w terminie do 30 dni od dnia zakończenia kwartału kalendarzowego zobowiązane są także do przekazywania do PISF oświadczenia o wysokości przychodów, w oparciu o które została ustalona opłata na rzecz PISF (art. 19 ust. 8 a ustawy o kinematografii).

Inne obciążenia nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych znacząco utrudniające ich funkcjonowanie w obrocie prawno-gospdarczym

A/ Ustawodawca rodzimy nałożył na nadawców programów obowiązek zapewnienia odbiorcom łatwego, stałego i bezpośredniego dostępu do:

1/ informacji umożliwiających identyfikację programu i jego nadawcy, a w szczególności do informacji o:

a/ nazwie programu;
 b/ nazwisku, nazwie lub firmie tego nadawcy;
 c/ imionach i nazwiskach osób wchodzących w skład organów tego nadawcy;
 d/ adresie jego siedziby;
 e/ danych kontaktowych, w tym adresie korespondencyjnym, adresie poczty elektronicznej oraz witryny internetowej (art. 14 ust. 1 ustawy o rtv),

2/ w przypadku nadawcy prowadzącego działalność gospodarczą w formie spółki prawa handlowego informacji dotyczących imion i nazwisk lub nazw:

a/ wspólników - w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki jawnej;
 b/ komplementariuszy - w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowej;
 c/ komplementariuszy oraz akcjonariuszy, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy - w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
 d/ wspólników, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy - w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
 e/ akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy - w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki akcyjnej;
 f/ akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału akcyjnego nadawcy - w przypadku prowadzenia działalności w formie prostej spółki akcyjnej (art. 14 ust. 1 a ustawy o rtv),

3/ danych identyfikujących beneficjentów rzeczywistych danego nadawcy ujawnionych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu

terroryzmu (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1124 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy (art. 14 ust. 1 b ustawy o rtv),

4/ listy wszystkich dostarczanych przez nadawcę usług medialnych, platform udostępniania wideo oraz wydawanych przez niego dzienników lub czasopism; obowiązek ten obejmuje także usługi medialne, platformy udostępniania wideo oraz dzienniki lub czasopisma dostarczane lub wydawane przez podmioty wchodzące w skład tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. 1616), zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 14 ust. 1 c w zw. z art. 14 ust. 1 d ustawy o rtv).

Dodatkowo wolą ustawodawcy informacje ujęte w pkt. 2- 4 winny zostać także umieszczone na stronie internetowej nadawcy programu lub programów (art. 14 ust. 1 e ustawy o rtv).

Analogiczne obowiązki nałożono na podmioty dostarczające audiowizualną usługę medialną na żądanie (art. 47 c ust. 1- ust. 1 e ustawy o rtv), a także na dostawców platformy udostępniania wideo, z tym że te akurat podmioty nie zostały zobowiązane do podania imion i nazwisk osób wchodzących w skład ich organów (art. 47 m ust. 1- 5 i ust. 7 ustawy o rtv).

Zresztą wymóg podawania informacji o wspólnikach spółek prawa handlowego oraz członkach organów wydaje się niezrozumiały, w sytuacji gdy informacje te w większości przypadków znajdują się w Krajowym Rejestrze Sądowym- Rejestrze Przedsiębiorców (tak co do członków organów zarządzających jak i nadzorczych oraz kontrolnych, a także w przypadku wspólników spółek prawa handlowego dotyczą wspólników odpowiadających osobiście za zobowiązania spółki czyli wspólników spółek partnerskich, spółek jawnych oraz komplementariuszy spółek komandytowych i komandytowo- akcyjnych, oraz posiadających co najmniej 10 % udziałów w kapitale zakładowym spółki).

Ponadto podawanie informacji o członkach organów nadawców oraz podmiotów dostarczających audiowizualną usługę medialną na żądanie może być szczególnie utrudnione i mocno kłopotliwe w przypadku spółek prawa handlowego, głównie spółek kapitałowych oraz w przypadku spółdzielni mieszkaniowych, czy też stowarzyszeń, gdyż w skład najwyższego organu tych korporacyjnych osób prawnych może wchodzić kilkudziesięciu, kilkuset lub nawet kilka tysięcy członków.

Z kolei w przypadku spółek akcyjnych lub komandytowo- akcyjnych posiadających akcje na okaziciela praktycznie niemożliwością wręcz staje się podawanie w sposób stały aktualnych informacji o imionach i nazwiskach wszystkich członków najwyższego organu takiej spółki czyli Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy, gdyż zbywalność akcji tych podmiotów jest praktycznie niemożliwa do uchwycenia przez zarząd spółki akcyjnej lub komandytowo- akcyjnej.

B/ Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na absurdalność regulacji dotyczącej zawierania umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, wedle której to procedury najpierw potencjalny abonent zapoznaje się z rozbudowaną Informacją przedumowną i ją akceptuje, następnie zapoznaje się z Formularzem podsumowania warunków umowy i akceptuje zapisy tegoż Formularza i dopiero wówczas dostawca usługi przedkłada potencjalnemu abonentowi umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, którą przyszły abonent także musi w końcowym etapie podpisać (art. 285 ust. 8 pke, art. 287 ust. 3 pke, art. 288 ust. 1 -3 pke).

Ponadto duże wątpliwości budzi niezwykle rozbudowany zakres regulacji przewidzianych w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej wynikający z regulacji art. 288 ust. 1 pke w zestawieniu z regulacją poświęconą umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

2018/1972 z dnia 11.12.2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona)(Dz. U. UE.L.2018.321.36 z późn. zm.), zwanej dalej dyrektywą EKŁE, która to dyrektywa EKŁE określać miała w sposób wiążący dla państwa członkowskiego rezultat jaki miał zostać osiągnięty w prawie krajowym, także w zakresie umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej [art. 288 zd. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z dnia 25.03.1957 r. (Dz. U. z 2004 r. nr 90 poz. 864/2 z późn. zm.), zwanego dalej Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej].

Dyrektywa EKŁE w ogóle nie określa żadnych wymogów co do zawartości umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, a zatem wobec poważnie rozbudowanej Informacji przedumownej oraz węższej zawartości Formularza podsumowującego warunki umowy w zasadzie umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej winna ograniczać się do wymienienia jej stron oraz essentialia negotii tejże umowy dotyczących rodzaju usługi lub usług świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na rzecz abonenta oraz wysokości opłaty z tytułu świadczonych usług za określony okres rozliczeniowy.

Nadmiernie rozbudowana zawartość umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zestawieniu z brakiem jakichkolwiek wiążących dla polskiego prawodawcy wymogów Dyrektywy EKŁE w tym zakresie stanowi klasyczny przykład nadregulacji znacząco utrudniającej prawidłowe ułożenie stosunków prawnych na linii abonent-przedsiębiorca telekomunikacyjny, co w dodatku wiąże się ze znaczącym dociążeniem przedsiębiorców telekomunikacyjnych zupełnie zbędnymi i niczym nieuzasadnionymi nadmiernymi obowiązkami w tym zakresie.

Podsumowanie

Powyższe omówienie obejmuje analizę najbardziej dolegliwych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych regulacji nakładających na nich sporą liczbę obowiązków ustawowych, aczkolwiek musimy zdawać sobie sprawę, że obowiązków tego rodzaju jest znacznie więcej niż powyżej wykazano.

Analiza ta prowadzi do jednego wniosku, mianowicie branża telekomunikacyjna jest zdecydowanie nadmiernie przeregulowana przez polskiego ustawodawcę, nierzadko wychodzącego poza zakres wymogów wynikających z przepisów unijnych zobowiązujących nasz kraj do uregulowania pewnych kwestii w prawie wewnętrznym.

Prawdziwą zatem okazuje się teza, iż branża telekomunikacyjna w skali naszego kraju wydaje się być branżą zdecydowanie najbardziej przeregulowaną ze szkodą oczywiście dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Wiele z nałożonych i nadal nakładanych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków winno ulec ograniczeniu lub wręcz zredukowaniu, do czego nieodzowna wręcz może okazać się poważna deregulacja, która jednakże może zostać wprowadzona wyłącznie drogą stosownych zmian przepisów rangi ustawowej nie zaś drogą deregulacji dokonywanej bez zmian natury ustawowej, który to cel przed tzw. Komisją Rafała Brzóska postanowił szef obecnego polskiego rządu.

Z poważaniem

Prezes Zarządu

Paweł Wołoch

